Kucak

Çocuk Dergisi

Kasım 2019, Sayı:128 ISSN 1300-8587

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

Kilise

FİYATI: 12,5 TL

İÇİNDEKİLER

02 TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ - KİLİSE

08 SORUYORUM

10 KUTSAL KİTAP VE ARKEOLOJİ

12 ELİŞİ

14 ÖYKÜ

22 BULMACA

24 DENEYLER VE GERÇEKLER

KUCAK
Çocuk Dergisi

SAHİBİ
KUCAK LTD. ŞTİ. ADINA
İBRAHİM DEVECİ

SORUMLU
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
İBRAHİM DEVECİ

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
ŞAFAK DEVECİ

REŞİM VE GRAFİK TASARIM
ŞAFAK DEVECİ
DERİN DEVECİ

YAZILAR
ŞAFAK DEVECİ
KEVSER DEVECİ
SELİN ŞİFTÇİ
MERYEM BALIKÇIOĞLU
MARC MADRİGAL

ADRES
BİŞKEK CAD. 30.SOK. 44/11
EMEK, ANKARA

BASKI
ANADOLU OFSET
DAVUTPAŞA CAD.
KAZIM DİNÇOL SAN.SİT.
NO: 81/87
TOPKAPI, İSTANBUL

YAYIN TÜRÜ VE ŞEKLİ
YEREL SÜRELİ YAYIN,
İKİ AYDA BİR, TÜRKÇE

03.12.2019

Merhaba Çocuklar,

Yeni bir mevsim, yeni bir dergi ve yeni bir konu... Peki sizlerde yeni bir şeyler var mı? Nasılsınız? Bize sosyal medya, email ve telefon ile ulaşabilirsiniz. Sorularınızı, dua konularınızı ve haberlerinizi duymak bizi çok sevindirir.

Bu dergide "Kilise" konusunu işledik. Kilise nedir, ne zaman başlamıştır, görevi nedir gibi önemli sorulara yanıtlar bulacaksınız. Kilise en genel tanımı ile İsa Mesih'e iman ederek bir araya gelen insanlar topluluğudur. Yani taştan, topraktan binalar değil insanların oluşturduğu bir gruptur kilise. Siz de İsa Mesih'e yürekten güvenip iman ettiyseniz kilisenin bir parçası oldunuz demektir. Yaşınız, cinsiyetiniz, hangi ülke vatandaşı olduğunuz hiç önemli değildir. Kilise özellikle Tanrı'yı ve insanları sevmeye çağrılmıştır. Dergimizi okuyarak kilise hakkında çok daha detaylı bilgilere sahip olacaksınız.

Havalar soğuyor! Bol vitamin, yeterli uyku ve iyi beslenme bedeninizi koruyacaktır. Aynı zamanda ezgiler, övgüleri Kutsal Kitap okuma da sizin ruhunuzu koruyacaktır. Kendinize çok iyi bakın! Rab hepinizi kutsasın ve kilisesinde kullansın!

İbrahim Abi

Telefon: 0312 430 01 03

Email: ibrahimabiye@gmail.com
Facebook: facebook.com/KucakYayincilik/
Instagram: instagram.com/kucakyayincilik/

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

Kilise

Merhaba Sevgili Çocuklar, Kilise deyince aklınıza ilk ne geliyor? Genellikle ilk akla gelen büyük, görkemli, çatısında büyük bir çanı olan tarihi binalar oluyor değil mi? Ama Kutsal Kitap'a baktığımızda kilise bir binayı değil, imanlılar topluluğunu ifade eder. Peki kime imanlı diyoruz? İmanlı, kendi günahı yerine, İsa Mesih'in çarmıhta kendini kurban olarak sunduğuna, öldüğüne ve üçüncü gün dirildiğine iman ederek sonsuz kurtuluşa kavuşmuş kişidir. İsa Mesih'in ikinci gelişiyle diriliş bedenine sahip olacağına, sonsuz yaşama sahip olarak Cennet'e gideceğine emindir. İmanlılar Tanrı'nın belirlediği önderlerin gözetiminde bir araya gelirler ve bir topluluk oluştururlar. Kilise topluluğun kendisidir. Kilisede her ırktan, yaştan, topluluktan ve meslekten kişiler bulunur. Siz düzenli olarak bir kiliseye gidiyor musunuz çocuklar? Ülkemizde bazı şehirlerde birden fazla, bazı şehirlerde ise sadece bir kilise var. Ama bazı şehirlerde maalesef kilise yok. Birkaç imanlı kişiler var. Ülkemizde daha çok kişinin kurtulması ve yeni kiliselerin kurulması için dua etmeye devam etmeliyiz. Eğer şehrinizde kilise varsa o topluluğa katılmanız için ya da sadece birkaç imanlıysanız bir araya gelip dua etmeniz için sizi teşvik ediyorum. Çünkü İbraniler

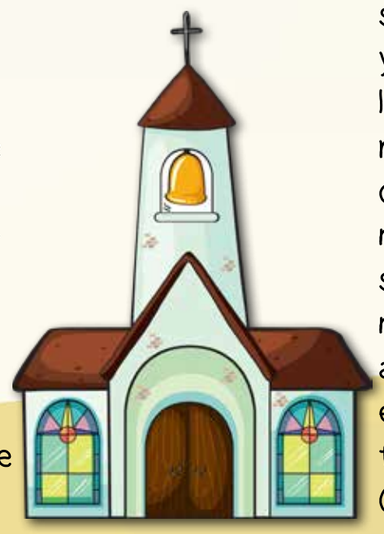

DOKTRİNLERİMİZ

10:25'de yazdığı gibi bir araya gelmekten vazgeçmeyelim, bizim birbirimize ihtiyacımız var. Aynı zamanda bu Tanrı'nın bizden isteğidir.

İlk kilise ne zaman oluştu biliyor musunuz çocuklar? Çoooook çok eski bir tarihte MS.33 yıllarında kuruldu. İsa Mesih'in ölümü, dirilişi ve göğe çıkışının ardından on gün sonra Yeruşalim'de Pentikos Bayramı kutlandı. Pentikos Günü bütün imanlılar bir arada bulunuyorlardı. Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve imanlıların bulundukları evi doldurdu. Ateşten dillere benzer bir şeyler dağılıp her birinin üzerine indi. İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular. Orada bulunan herkes ne kadar şaşırmışlardır değil mi? Gökten gelen sesi sadece imanlılar duymamıştı çocuklar. O sırada Yeruşalim'de dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu. Büyük bir kalabalık vardı ve sesi onlar da duymuştu. Çocuklar o gün çok ilginç bir şey daha olmuştu. Farklı ülkelerden gelen Yahudiler farklı dilleri konuşuyorlardı, ama herkes kendi dillerinin konuşulduğunu duyuyordu. Bir düşünün, Fransa'ya gidiyorsunuz ama hiç Fransızca bilmediğiniz halde tüm konuşulanları kendi diliniz gibi anlıyorsunuz. Bu nedenle Yeruşa-

lim'de ki kalabalık şaşkınlık içindeydi. Tanrı olağan üstü belirtiler gösteriyordu. Bunun üzerine Elçi Petrus kalabalığa konuşmaya başladı. Petrus, o gün orada neler olduğunu, İsa Mesih'in kimliğini, neden beden alarak dünyaya geldiğini, ölümünü ve dirilişinin amacını anlattı. Günahlarından özgür olmaları ve sonsuz yaşama kavuşup, kurtulmaları için onları İsa Mesih'e iman etmeye çağırdı. Biliyor musunuz çocuklar, o gün üç bin kişi orada İsa Mesih'e iman etti. Böylece Pentikos Günü kilisenin tarihi başlamış oldu. İman edip kiliseye katılanların sayısı günden güne çoğaldı. Elçiler başka ülkelere, şehirlere yolculuklar yaparak İsa'nın Müjdesini duyurdular ve böylece diğer uluslarda da kiliseler kurulmaya başladı. Çocuklar Kutsal Kitap'ta adı geçen yedi kilise Türkiye'dedir. Pavlus'un başlattığı Müjdeleme yolculukları ve diğer kutsalların hizmetleri aracılığıyla bu kiliseler kurulmuştur.

Tanrı, kiliselerin kurulmasını ve çocuklarının kiliselere gitmesini istedi. Peki Tanrı'nın kiliseler için amacı ve planı neydi hiç düşündünüz mü? Biz neden kiliseye gidiyoruz? Kilisenin amacını üç madde altında özetleyebiliriz.

1. İlk amacımız elbette ki bir arada Tanrı'ya tapınmak, O'nun kutsal adını övmek ve O'na itaat emektir. Tanrı, çocuklarını kendi yüceliğinin övülmesi için çağırmıştır. Siz kilisenizde bunu nasıl yapıyorsunuz bir düşünün.

2. İkinci amacımız birbirimize hizmet etmemizdir. Kutsal Kitap'a göre imanlılar birbirlerini ruhsal yönden beslemelidir. Bu nedenle kiliselerde Tanrı'nın sözü vaaz edilmektedir. Belki sizler vaaz başlamadan önce çocuk dersine gidiyorsunuzdur. Ama çocuk dersinde de Tanrı'nın sözünü öğreniyorsunuz değil mi? Bunun dışında tapınmada hizmet etmek, çocuk dersinde öğretmek, çay hazırlamak, kiliseyi temizlemek, ses sistemini ayarlamak, Kutsal Kitapları dolaptan çıkarıp sandalyelere koymak birbirimize hizmet etmektir. Kiliselerinizi bir düşünün şimdi. Başka nasıl birbirimize hizmet ediyoruz? Birbirimizi sevgiyle kucaklayıp teşvik ettiğimizde, sıkıntılarımıza ortak olduğumuzda, yardımlaştığımızda da aslında hizmet etmiş ya da hizmet almış oluyoruz. Çocuklar siz de kilise de hizmet edebilirsiniz. Siz hizmet ettiğinizde Tanrı çok sevinecektir. Hadi o zaman bir düşünün, bu hafta kilisenizde nasıl hizmet edebilirsiniz?

3. Kilisenin üçüncü amacı da dünyaya hizmettir. Dünya, kilisenin dışında henüz İsa Mesih'e iman etmemiş kişileri ifade etmektedir. İsa Mesih öğrencilerine diğer uluslara gidip onları Tanrı'nın Egemenliğine çağırmalarını buyurmuştur (Matta 28:19). Çocuklar bizler İsa Mesih'e iman ederek kurtulduk. Bu harika haberi başkalarıyla da paylaşmak ve onların da bizimle birlikte cennete gitmesini isteriz değil mi? Bunun dışında ihtiyaç içinde olanlara yardım et-

DOKTRİNLERİMİZ

meliyiz, onlar için dua etmeliyiz.

Kutsal Kitap'ı okurken kilise için kullanılan bazı mecazların olduğunu görürüz. Bu benzetmelerden bazılarına değinmek istiyorum. En bilinen mecaz **"kilise Mesih'in bedenidir ve bu bedenin başı İsa Mesih'tir"** (1Kor. 12:12-26, Ef. 1:21-23, 4:11-16, Kol. 1:18, 2:19). **Bir bedenin özellikleri nedir?** Bedeni ayakta tutan iskelet sistemi, hareketi sağlayan kaslar, sinir sistemi, kollar, ayaklar, iç organları gibi birçok parçadan oluşur. İşte kilise de beden gibi farklı faklı kişilerden oluşur. Beden bir uyum içinde çalışır. Bedeni yöneten beyindir yani baştır. İsa'da kiliseyi yönetir. Yürümek istediğimizde beyin ayaklarımıza komut verir ve yürürüz. Yani ayaklar beyine itaat eder. Kilise olarak da bizler her zaman İsa'ya itaat etmeliyiz.

Diğer bir benzetme de **kilise "tapınaktır"** (1Pet. 2:5-9, Ef. 2:20-22, 1Kor. 3:16, 2Kor. 6:16). Tanrı, Ruh'u aracılığıyla kiliseyi doldurmaktadır. Tanrı kutsal olduğu için, kilise de kutsal olmalıdır. Çocuklar bizler de kutsal bir yaşam sürmeye önem vermeliyiz.

Son olarak da **kilise bir "gelin" benzetilir** (Vahiy 19:1-6, Ef. 5:22-32). Bu benzetme İsa Mesih'in kiliseye olan sevgisini ifade eder. Kilise Mesih'in geliniyse, Mesih de damattır. Bir düğünü düşündüğünüzde gelin ve damat evlilik için ne kadar heyecanlıdırlar. Nişanlılık döneminde evlilik hazırlıklarını yaparken ikisi de birbirini beklemişlerdir. Gelin ve damat birbirini sever ve sadık kalırlar. İsa Mesih ikinci gelişiyle gelinini

alacaktır. Ama o zamana dek gelin yani kilise Mesih'e sadık kalmalıdır.

Çocuklar, kilise bizim iman yaşantımız için çok önemlidir. Bir araya geldiğimizde sevinç buluyoruz, birbirimizi teşvik ediyoruz ve güçlendiriyoruz. Mesih'in bizi sevdiği gibi bizim de birbirimizi sevmemiz ne harikadır. Tanrımız da bizden bunu beklemektedir. Aynı zamanda kilise de birbirimize örnek de oluyoruz. Tanrı'yı hoşnut eden tutum ve davranışlarımızla birbirimize iyi örnekler olmak için gayret gösterelim. Kilise bizim ruhsal ailemizdir. Bu ailenin merkezinde de Tanrı'nın kendisi bulunmaktadır. Bazen yorgun olduklarında, kendilerini mutsuz hissettiklerinde ya da meşgul olduklarını düşündüklerinde kiliseye gitmek istek istemeyen kişilerle karşılaşıyoruz. Bu doğru değil çocuklar. Tanrı bizim yaşamımızda her zaman önceliğimiz olmalıdır. Kiliseye gitmek en başta Tanrı'ya ve sonra kilisedeki kardeşlerimize sevgimizin göstergesidir. Bizim birbirimize ihtiyacımız var.

Eğer yaşadığınız şehirde katılabileceğiniz bir kilise yoksa bunun için dua edebilirsiniz. Tanrı şehrinizde çocuklarının sayısını arttırsın ve bir kilise kurulmasını sağlasın. Çocuklar, Rab hepinizi kutsasın.

SORUYORUM

SORU

KİLİSE NEDİR?
İLK KİLİSE NE ZAMAN BAŞLAMIŞTIR?
KİLİSE NİÇİN VAR?

YORUM

Kilise, her ırktan, yaştan, dilden kişinin İsa Mesih'e iman ederek, bir araya gelmesi ile oluşan topluluktur. Bu topluluk binada toplanır ama binanın kendisi kilise değildir. Çünkü İsa Mesih insanları "Bana gelin" diye çağırmıştır. Böylece bu kişiler yani imanlılar İsa'nın özel dostlarıdırlar. İmanlılar hem Tanrı'yı hem de birbirlerini çok severler. İlk topluluk/kilise, İsa ölümden dirilip, Kutsal Ruh'u imanlılara gönderdikten sonra, yani milattan sonra 33 yılında başlamıştır. Bu topluluğun, yani kilisenin bazı uygulamaları vardır. Tanrı'ya tapınmak, birbirlerine ve dünyaya hizmet etmek gibi. Özellikle dünyaya hizmet müjdeyi/kurtuluş haberini duymamış kişilere iletmektir.
Şimdi dünyanın bir çok yerinde kiliseler vardır. İlk kiliseler elçilerin duyurdukları müjde sonucu iman edenlerden oluşmuştu. Şimdi ise Müjde'yi kilise üyeleri duyurur ve yeni kiliseler kurulur.

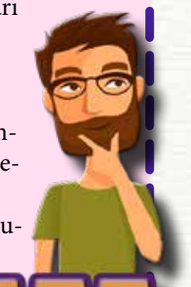

KUTSAL KİTAP OKUMASI

1.Petrus 2:9

DUA

Tanrım kilisem ve kilisemdeki arkadaşlarım için çok teşekkür ederim. Birbirimizi ve Seni daha çok sevmek için bize yardım et. Aynı zamanda henüz müjdeyi, yani senin kurtarış haberini duymayanlara bu haberi paylaşmak için bana ve arkadaşlarıma da fırsatlar ver diye dua ederim. AMİN!

EZBER AYETİ

"Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim." İbraniler 10:25

BU KONUYU KONUŞALIM

Yaşadığın şehirde kilise yoksa yakın zamanda oluşması için dua et. Acaba ilk kilise nasıldı? (Elç.İş 2:46-47) O günden bugüne neler değişmiş ve neler aynı kalmış olabilir?

EYLEM

Kilisende hizmet edenleri düşün? Kim ne iş yapıyor? Mesela sandalyeleri dizenler, tapınma yapanlar, vaaz verenler, çocuklara ders verenler kitap dağıtanlar... Onlar için Tanrı'ya şükret ve sen nasıl onlara yardım edebilirsin, üzerinde düşün ve sen de katıl.

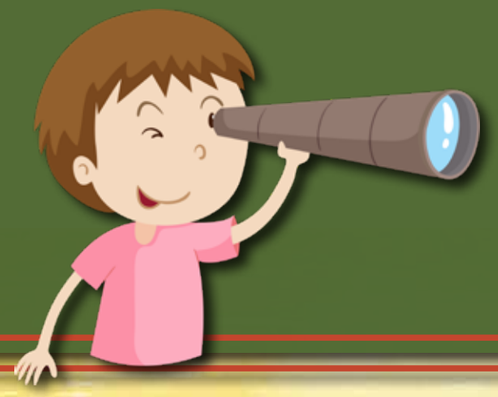

KUTSAL KİTAP ve Arkeoloji

Dura Europos: Eski Bir Ev Kilisesi Kalıntısı

Günümüzde "kilise" kelimesini kullandığımızda mozaik, ikona, sanat eserleri barındıran, çan kuleli, haçlı binalar gelir aklımıza, fakat yunanca "ekklesia" kelimesinin anlamı "bina" değil "topluluk" demektir. İncil'de kilise kelimesini okuduğumuzda, bunu Mesih'i seven bir insan topluluğu olarak anlamak gerekir. Hristiyanlık tarihinin ilk 300 yılı boyunca Hristiyanların zülüm görmeleri ve putperest tanrılara adanmış binalarında toplanmayı reddetmeleri nedeniyle, ibadet için evler kullanılırdı. Tipik bir Roma evi, merkezi bir avlu ve bu avlunun çevresinde bulunan odalardan oluşurdu. Bir ev kiliseye çevrildiğinde odalar farklı işlevler kazanırdı. Mesela bir oda ibadet için, bir oda vaftiz için, bir oda dua için, bir oda da ortak paylaşılan ve bağışlanan malların depolanması için kullanılırdı. Günümüz anlayışıyla ilk kilise binaları 4. yüzyılda, Konstantin'in Milano Fermanı sonrasında ortaya çıkmıştır. Bu hoşgörüye dayalı fermanla birlikte Roma'nın sistematik zülüm

dönemi sona erdi ve Hristiyanlar evlerden çıkıp çeşitli binaları satın alarak ibadethanelere çevirdi. Böylece bugün kilise diye adlandırdığımız binalar ortaya çıkmış oldu. Zamanla topluluklar binalarıyla özdeşleşti ve kilise kelimesi günümüzdeki anlamını kazandı.

Günümüze ulaşan en eski ev kilisesi kalıntılarından biri Suriye'deki Dura Europos antik kentinde bulunmaktadır. M.S. 3.yüzyılda Roma ve Part İmparatorluğu sınırları arasında yer alan bu küçük kent, M.S. 256 yılında terk edilmiş ve o zamandan kalma adeta bir hayalet kasaba olarak günümüze ulaşmıştır. Yörenin kurak iklimi, birçok kalıntının günümüze kadar ulaşmasını sağlamıştır. Arkeolojik kazılardan anladığımız kadarıyla, bu ev kilisesi 233 - 256 yıllarında kullanılmıştır. Evin büyük odası toplantı salonu olarak kullanılmış, bir başka odası ise vaftizhaneye çevrilmiştir. Vaftizhane olarak kullanılan odada birçok resim keşfedilmiştir. Aralarında iyi çoban, felçlinin iyileştirilmesi, İsa ve Petrus'un su üstünde yürümesi, üç Meryem'in İsa'nın mezarını ziyareti ve Samiriyeli kadının hikâyesini konu alan tasvirler mevcuttur. Bir diğer ilginç keşif ise, evin içinde bulunan iki el yazmasıdır. Bunlardan ilki, Rab'bin Sofrası'nda edilecek duaları içeren bir rehber ve ikincisi, 4 müjdeyi içeren bir kitap.

Ev kiliselerindeki ibadet düzeniyle ilgili en eski kaynaklardan biri de M.S. 150 yılında yazmış olan Şehit Justin'dir. "Apology" isimli eserinin 61. ve 62. bölümlerinde ilk Hristiyanların ibadeti hakkında yazar:

"Pazar günü diye adlandırdığımız günde aynı kentte veya kırsal alanda yaşayan insanlar toplanır. Zaman müsade ettikçe Havarilerin anıları (müjdeler) okunur. Okuma bittiğinde, başkan (önder) okunanları yorumlar ve bunların uygulamasını teşvik eder. Sonra, hep beraber ayağa kalkarız ve dua ederiz. Duamız sona erdiğinde ekmek ve suyla karışmış şarap sunulur. Başkan şükran duasını ettikten sonra, topluluk 'Amin' diyerek karşılık verir. Her kişiye bu öğeler dağıtılır, ibadete katılamayan kişilere ise diyakonlar (yardımcılar) evlerine götürür. İstekli ve verebilen kişiler bağışta bulunur. Bağışlar başkan tarafından toplanır. Kendisi yetimlere, dullara, hastalara, kölelere, gezginlere ihtiyaca göre dağıtır..."

Kiliseye katılmak önemli çünkü İncil bize kilisenin Mesih'in bedenini temsil ettiğini açıklar. Mesih'i gerçek anlamda tanımak ve sevgisini tecrübe etmek istiyorsak imanda başka kardeşlerle ilişkide olmamız gerek. Bu ilişkiler bizim iman hayatımızı güçlendirir ve teşvik eder. Böylece de iman hayatımız dinç kalır ve gelişir.

ELİŞİ

Gerekli malzemeleri hazırladıktan sonra çizmek istediğiniz şekli belirleyin.

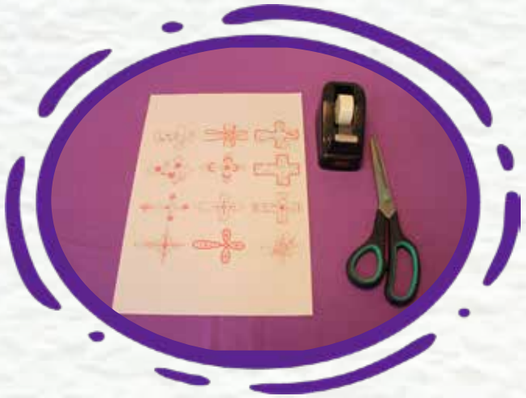

Kâğıtta olan haç şeklini kesin.

Cam formun içine bant ile deseninizi sabitleyin. İsteyenler şablon kullanmadan da çizimi yapabilir.

Kendinizde şablon dışında çeşitli eklemeler yapabilirsiniz.

Hazırladığınız cam boyalarından renkler seçerek boyama işlemine başlayın.

Farklı farklı renkleri desen içlerine dikkatlice uygulayın.

Birkaç saat bekleterek boyaları kurutun.

Boyaların kuruduğundan emin olduktan sonra cam formunuzun içine mum koyup yakabilirsiniz.

Cam Boyama Yapıyoruz

Merhaba Sevgili Çocuklar;

Bu sayımızda kilise hakkında çok şey öğrendik öyle değil mi? Kilisenin görkemli yapılardan ibaret olmadığını, bir olmanın önemini, ilk kiliseyi, Tanrı'nın bizim için olan sevgisini ve bir araya gelerek Tanrı'nın kilisesini oluşturduğumuzu anımsadık. Kilise, Tanrıdan duyduğumuz, kardeşlerle bir araya geldiğimiz ve birbirimize hizmet ettiğimiz vazgeçilmez bir yerdir. Tanrı'nın da istediği gibi kiliseye gitmekten hiç vazgeçmeyelim. Orada ruhsal olarak büyüyüp gelişmeye devam edelim. Davut'un da Mezmurunda dediği gibi, "Ne iyi, ne güzeldir, Birlik içinde kardeşçe yaşamak!" (Mez: 133:1).

Bu güzel bilgilerden sonra elişimizi yapmaya başlayalım. Çarmıhın süslediği bir mumluk yapmaya ne dersiniz? Bildiğiniz gibi Tanrı'nın bize olan sevgisini çarmıhta canını vermesi ile anlıyoruz. Tanrımız'ın kilisesine olan sevgisini anımsamak için haç ile süsleme yapabiliriz. Öyleyse şık bir mumluk yapmak için malzemelerimizi hazırlayalım.

Gerekli Malzemeler:

* Cam mumluk
* Cam boyası
* Su-su kabı
* Peçete
* Asetat kalemi
* Mum
* Bant ve Makas
* Şablon

ÖYKÜ

Neden İlla ki Kiliseye Gitmemiz Gerekiyor?

Özgür, oyuncak hayvanlarını yere fırlatıp yatağının kenarına oturdu. “Bu haksızlık! Okulda hiç arkadaşım yok! Rıfat’ın doğum günü partisi, arkadaşlarıma benim bir ucube olmadığımı göstermek için tek yol! Ama Pazar günü şu sıkıcı, eski püskü kiliseye gideceğiz diye partiye gidemiyoruz!” Özgür kendini yatağa attı ve yüzünü yastığına gömdü.

Az sonra annesi Derya Hanım onu akşam yemeğine çağırmak için yanına geldi. Tam “Özg...” derken yatağa yığılıp kalmış olan oğlunu ve yerdeki oyuncak hayvanlarını gördü. “Tatlım, sen iyi misin?” dedi.

“Hayır!” dedi Özgür, boğuk ama meydan okuyan bir sesle.

Derya Hanım, oğlunun oyuncak köpeğini, ayısını ve ejderhasını yerden alıp nazikçe yastığının yanına koydu. “Arkadaşların yere düşmüş” dedi.

“Onları ben yere fırlattım!” dedi Özgür yüzünü yastıktan kaldırmadan ve bağırarak ekledi “Aynı arkadaşlarımın da bana yapacağı gibi!”

Derya Hanım Özgür’ün yanına oturdu ve yavaşça başını okşadı. “Ah Özgürcüğüm ah... Seni Rıfat’ın partisine zamanında yetiştiremeyeceğimiz için mi böyle düşünüyorsun?”

Özgür evet anlamında başını salladı. Sonra birden gözyaşlarına boğuldu, “Okul açıldığından beri kimse beni bir yere davet etmedi. Çok iyi futbol oynamadığımın farkındayım ama en kötüleri de ben değilim. Kimseye sıkıntı çıkarmıyorum. İsteyen herkesle öğle yemeğimi paylaşıyorum ama din derslerinde kütüphaneye gitmeye başladığımdan beri kimse benimle oyun oynamaya yanaşmıyor... Hatta artık kimse öğle yemeğimden bir parça almak istemiyor! Geçtiğimiz iki ay içerisinde benimle bir şey yapmak isteyen tek çocuk Rıfat!!! Eğer doğum gününe gelemeyeceğimi söylersem bana nedenini soracak ve ben de, tabii ki, doğruyu söylemek mecburiyetinde kalacağım ve kiliseye gitmemiz gerektiğini söyleyeceğim. Ondan sonra Rıfat bana bir daha beraber bir şey yapmayı teklif etmeyecek. Böylece benim de hiç arkadaşım kalmamış olacak. O zaman belki ben de okulu bırakır, buralardan kaçar giderim!!!” Bu son sözleri söylerken Özgür yeniden yastığına gömülmüştü.

Derya Hanım tekrar oğlunun başını okşadı. “Özgür, biz sana Rıfat’ın partisine gidemezsin demedik ki? Sadece 2’den önce seni oraya götüremeyiz dedik. Bu yeterli değil mi senin için?” dedi.

“Anlamıyorsunuz” dedi Özgür başını annesine çevirerek. “Herkesle aynı anda AVM’nin yemek katında olamazsam bütün konuşmaları ve esprileri kaçırırım. Biz oraya vardığımızda laser tag* çoktan başlamış olur ve kimse beni takımına almak istemez. Mecburen birileri beni takımına alsa bile takım arkadaşlarım oyun boyunca beni görmezden gelirler. Ben de sadece karanlıkta yürüyüp vurulmamaya çalışırım ve ‘Keşke buraya hiç gelmeseydim.’ diye düşünürüm! Niye illa kiliseye gitmemiz gerekiyor ki?” “Hmmm....” dedi Özgür’ün annesi, düşünceli bir biçimde. “Bu soruya cevap vermem biraz zamanımı alabilir. Hazır olduğunda yüzünü yıkayıp masaya gelebilirsin. Akşam yemeğinde hep beraber oturur konuşuruz bunu. Endişelenme, hepimiz bir araya gelince bir çözüm buluruz”. Derya Hanım Özgür’ün omzuna birkaç kez hafifçe dokundu ve odadan çıktı. Özgür yavaşça yerinden kalktı, yüzünü yıkadı, salona doğru ilerledi ve sandalyelerden birine kendini bıraktı.

Derya Hanım ve Özgür’ün babası Erman Bey, ellerindeki sıcak kuru fasulye, pilav tencereleri ve büyük bir kase yoğurtla masaya geldiler. Sonra sandalyelerine oturup el ele tutuştular ve boşta kalan ellerini Özgür’e uzattılar. Özgür, önce anne ve babasının ellerine baktı sonra yavaşça onların ellerini

*laser tag: Bir çeşit takım oyunu. Herkese, üzerine hedef tahtası çizili bir yelek giydirilir. Her takımın amacı karşı takımdan birinin üstündeki hedef tahtasına kendilerine verilen lazer silahlarıyla ateş edip, en fazla puanı kazanmaktır.

tutarak başını öne eğdi. Erman Bey duaya başladı, “Göklerdeki babamız, bu günümüz için, bize verdiğin bu yiyecekler ve ailemiz için sana şükrediyoruz. Her zaman bir arada olduğumuz için ve Sen daima bizim yanımızda olduğun için sana teşekkür ediyoruz! Bizden daha az şeye sahip olanlara yardım edebilmemiz için ve sahip olduklarımızla mutlu olabilmemiz için bizlere yardım et. İsa’nın adıyla. Amin.”

Herkesin tabaklarına yemek konduktan sonra Erman Bey Özgür’e neden üzgün olduğunu sordu. Özgür, önceki kadar kızgın olmayan ama yine de üzgün bir ses tonuyla, babasına zamanında AVM’de olamazsa neden okulda arkadaş edinme ihtimalinin sıfıra ineceğini anlattı. Konuşmasının sonunda annesine sorduğu sorunun aynısını babasına da sordu, “Neden illa ki kiliseye gitmemiz gerekiyor?”

Erman Bey bir an düşündü, sonra gülümsedi. “Galiba bana iki farklı soru sordun. Senin için asıl önemli olansa ilk sorunun cevabı. Bu yüzden ben de ilk sorunun cevabıyla başlayacağım.”

Özgür’ün kafası karışmıştı. “İlk sorum neydi ki baba?” dedi.

“Rıfat’ın partisine geç gitmemenle ilgili olan.”

Özgür’ün gözleri ışıldadı ve evet anlamında başını salladı.

Erman Bey boğazını temizledikten sonra, “Bak oğlum,” dedi. “Okuldaki arkadaşların senin Hristiyan olduğunu öğrendiklerinde yaşadığın güçlükleri yeterince anlayamamışız. Bunun için özür dilerim. Ayrıca bu sıkıntını hem aklınla hem de yüreğinle ortaya koyduğun için sana teşekkür ediyorum. Haklısın, biz ne yalan söylemeni ne de arkadaşsız kalmanı istiyoruz. Rıfat’ın partisi bu Pazar değil önümüzdeki Pazar’dı, değil mi?”

Özgür umutla başını salladı. “Bu Pazar olsa zor olurdu çünkü ben kilisede çocuk dersi yapacağım, annen de tapınmaya yardım edecek. Ama haftaya, bence tapınmadan erken çıkıp seni tam zamanında Rıfat’ın partisine yetiştirebiliriz!” Babası sözlerini bitirir bitirmez Özgür, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle tabağındakileri yemeye koyuldu.

Erman Bey, Özgür yemeğinden beşinci kaşığı alıncaya kadar bekledi. Sonra, “Eee oğlum,” dedi. “İkinci sorunun cevabını merak etmiyor musun?”

Özgür, yüzünde şaşkın bir ifadeyle ağzındakileri çiğnemeye ara verdi. Ağzında fasulyelerle, “Hang.. kinc.. oru?” diye sormaya çalıştı.

“Neden illa ki kiliseye gitmemiz gerektiği sorusu.”

Özgür çiğnemeyi bitirip ağzındaki fasulyeleri yuttu ve sordu, “Cidden, niye kiliseye gidiyoruz baba?”

Erman Bey Derya Hanım’a bakıp gülümsedi ve “Bu soruya senin adına ben cevap veremem. Bunun cevabını senin vermen lazım.” dedi.

Derya Hanım, Özgür’e baktı ve “Sana

tuhaf gelebilir ama bu çok önemli bir soru. O nedenle bunu sen kendin yanıtlamalısın." dedi.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra Erman Bey yüksek sesle, "İşte bu yüzden, bu hafta hep beraber "Niye illa ki kiliseye gitmemiz gerekiyor?" konusunda bir challenge* yapacağız!"

"Nasıl bir challenge ki bu?!" diye sordu Özgür, aklı karışık bir gülümsemeyle.

"İşte açıklıyorum!" dedi Erman Bey, tabağını kenara çekip masanın üzerine hayali bir çizgi çizerek. "Bu Pazar elimize ortasından çizgiyle ikiye ayrılmış bir kağıt alıp kiliseye gidiyoruz. Sol üst kısma "Neden kiliseye gitmem gerekiyor?" yazıyoruz. Alt kısma da "Neden kiliseye gitmem gerekmiyor?" yazıyoruz. Pazar akşamı yemekte yaptığımız listeleri paylaşıyoruz ve nasıl bir sonuca ulaşacağız ona bakıyoruz!"

Pazar sabahı ailecek evden çıkarken Derya Hanım herkesin elinde birer "Neden kiliseye gitmemiz gerekir/gerekmez?" kağıdı ve birer de kalem olduğundan emin oldu. Özgür o gün kilisede yapacağı gözlemi oldukça ciddiye alıyordu. Bu nedenle arkadaşları İbrahim, Yunus ve Yücel'in yanına değil, babasının yanına oturdu. Ancak "Neden kiliseye gitmem gerekiyor?" listesinin en başına arkadaşlarının adını yazmayı da ihmal etmedi. Bu, onun aklına Rıfat'ın partisini getirdi. "Neden kiliseye gitmem gerekmiyor?" kısmına da "Benim kiliseye gelmeyen arkadaşlarım da var" yazdı. Özgür bu son yazdığı cümleye baktı ve cümlenin başına "umarım" sözcüğünü ekledi.

Tapınma geç başlayacaktı. Ses sistemiyle ilgilenen Çetin halen mikrofonları ayarlamakla uğraşıyordu. Özgür'ün annesi piyanonun başına geçmiş hazır vaziyette bekliyordu ama Alper Ağabey halen gitarını akort etmekle uğraşıyordu. Özgür "Neden kiliseye gitmem gerekmiyor" kısmına "İnsanlar tapınmaya zamanında hazır olmuyorlar" yazdı.

O esnada Alper Ağabey mikrofona yaklaşıp "Lütfen kusura bakmayın, geç kaldım" dedi. "Komşum Gülistan Teyze yalnız yaşıyor. Kocası birkaç yıl önce vefat etti ve çocukları da Kayseri'de oturuyor. Gülistan Teyze'nin yanında sadece kedisi Pofuduk var ve ne yazık ki Pofuduk bu sabah 2. kattaki balkondan aşağı düştü. Ben de onu acilen veterinere götürdüm. Eğer mümkünse Gülistan Teyze'nin hatırına Pofuduk'un bir an önce iyileşmesi için hep beraber dua edebilir miyiz?"

Özgür başını öne eğdi ama gözlerini kapatmadan önce "Neden kiliseye gitmem gerekmiyor?" kısmına yazdığı "İnsanlar tapınmaya zamanında hazır olmuyorlar" cümlesinin üstünü karaladı.

Alper Ağabey, çok iyi bir gitarist ve şarkıcıydı. Tabii Özgür'ün annesi de piyanoda oldukça iyiydi. Vokalist Selen Abla da fena değildi, ama o yalnızca 19 yaşındaydı ve Özgür'e kalırsa fazla gergindi. Selen Abla, Özgür'ün en sevdiği ilahilerden biri olan "Baba senin sevgin ne kadar büyük ve derin..."i söylerken Özgür onun biraz daha özgüvenli olmasını diledi. Özgür neredeyse "Neden kiliseye gitmem gerekmiyor?" kısmına "Amatör tapınma grubu" yazmak üzereyken, müzik iyice yavaşlayıp hüzünlü bir melodiye dönüştü. Özgür tekrar sahneye baktı. Üç ay önce Selen Abla kalp krizinden babasını kaybetmişti. Özgür onun "Baba Evini Özledim" ilahisini söylerken topluluk üyeleriyle göz göze gelmemek için bakışlarını yukarıda bir yerlere sabitlediğini fark etti. Aynı anda gözyaşlarını silmek için elini yüzüne götüren Özgür, bunu yapan tek kişinin kendisi olmadığını da fark etmişti.

İlahi bittiğinde uzunca bir sessizlik oldu. Özgür kağıdına şöyle bir baktı ve "Neden kiliseye gitmem gerekmiyor?" kısmının geri kalanına kocaman bir çarpı koydu. "Neden kiliseye gitmem gerekiyor?" kısmınaysa "Selen Abla'yla ilahi söyleyip ağlamak için" yazdı.

Duyurular ve bağış toplama faslından sonra çocuk dersi zamanı gelmişti. Küçük yaştaki ilkokul öğrencileri Özgür'ün babası ve ona yardım eden Beril Abla'yla beraber giderken Özgür, üç arkadaşı ve iki kız daha, Metin Ağabey ve ona yardım eden Özlem Abla'yla gittiler.

Özgür, çocuk dersini Metin Ağabey yaptığı zaman çok mutlu oluyordu. Metin Ağabey anlatmak istediği şeyleri her zaman eğlenceli aktivitelerle anlatır, onları hiç sıkmazdı. Bugünkü ders de

*challenge: (çelınc diye okunur). Kendini denemek amacıyla zor bir işi yapmaya gönüllü olmak, bir şeyle yüzleşmek.

her zamankinden farklı değildi. Herkes sınıfa girer girmez Metin Ağabey onlara birbirlerine dokunamayacak kadar uzakta, gözleri kapalı ve tek ayak üzerinde durmalarını söyledi. Hedef, herkesin bir dakika boyunca bu şekilde gözleri kapalı ve tek ayak üstünde durabilmesiydi. Metin Ağabey saymaya başladı; "1, 2, 3, 4,..." Ne zaman biri dengesini yitirse, "Oooo, haydi bakalım baştan başlıyoruz" diyordu. En az 6 deneme yapmışlardı ama hep beraber ancak 32 saniye bu şekilde kalmayı başarabilmişlerdi.

Sonunda Yunus dayanamayıp "Ağabey" dedi, "En azından birbirimize yaslanalım. Böylece biri düşecek gibi olduğunda ona destek olabiliriz!"

"Sahi mi?" dedi Metin Ağabey, yüzünden sesine yansıyan bir gülümsemeyle. Gözleri hâlâ kapalı olan çocukları, dokunabilecekleri kadar birbirlerine yaklaştırdı. Sonra da "Haydi bakalım!" dedi. Arada ufak tefek sallantılar oldu ama çocuklar gözleri kapalıyken bile birbirlerinin düşmesini önlemeyi başardılar. Metin Ağabey saymayı bitirdi; "57, 58, 59, 60! Pekala çocuklar! Herkes ayağını yere basıp gözlerini açsın bakalım!" Herkes mutluluk içinde bağırdı ve birbirlerine "Çak!" yaptılar. Daha sonra masanın etrafına oturup Metin Ağabey'i beklemeye başladılar.

"Kutsal Kitaplarınızı açmadan önce" diye başladı Metin Ağabey, "Bana gözleriniz kapalı tek ayak üstünde durmanın kiliseye gitmekle ne ilgisi olduğunu anlatabilir misiniz?"

Özgür, o an Metin Ağabey'in "Neden kiliseye gitmem gerekiyor/gerekmiyor?" listesini gördüğünü veya anne babasıyla konuştuğunu düşündü. Gruptaki diğer çocuklarsa bu soru karşısında gülüp eğlenerek cevaplar vermeye başlamışlardı bile;

"Dışarıda karanlık ve yalnız bir hayat var!"

"Tek başına ayakta kalamayız."

"Birbirimize ihtiyacımız var."

Metin Ağabey, "Harika!" diye atıldı. "İşte bu! Şimdi Kutsal Kitaplarınızda İbraniler 10:24 ve 25'i açın. Özgür, bu ayetleri bizim için sen okuyabilir misin?"

Özgür boğazını temizledi ve okumaya başladı, "Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. (25) Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim." Özgür, okumayı bitirdiğinde yavaşça kağıdını çıkardı ve "Neden kiliseye gitmem gerekiyor?" kısmına "Teşvik almak ve teşvik vermek için" yazdı.

Özgür kağıdına bunu yazarken Yücel, "O gün derken neyi kastediyor?" diye sordu.

Metin Ağabey, "Ha o mu? Mesih İsa'nın düğün günü!" dedi.

"Düğün günü mü???" Hepsi bir anda donup kalmışlardı.

"Tabii, bilmiyor musunuz? Biz, hepimiz İsa Mesih'in gelinleriyiz!"

Kızlar gülüşüp oğlanları işaret ederek "Onlar da mı??" dediler.

Metin Ağabey onay anlamında başını salladı. "Evet" dedi, "Hatta ben bile! Biliyorum kulağa biraz saçma geliyor ama İsa bizi çok seviyor. Bu, bir anlamda damadın evleneceği güzel kıza olan sevgisi gibi bir şey. Daha da çılgınca olanıysa ne biliyor musunuz? İsa bizi pek de güzel olmadığımız halde böyle seviyor!"

Herkes sadece Metin Ağabey'e bakıyordu. O da anlatmaya devam etti, "Hani, ben size tek ayak üstünde bir dakika boyunca durmanızı söylemiştim de siz birbirinizden destek almadan duramamıştınız ya?"

Herkes başını salladı.

"İşte biz hayatımızda da tam olarak bunu yaşıyoruz. İbo'nun dediği gibi, "Bizler tek başına ayakta duramayız. Birlikte olmamız gerekir. Ayette söylendiği gibi, birbirimizi yüreklendirerek, hep birlikte kiliseyi oluşturmamız gerekir. Böylece 60 saniye geçtiğinde ya da 'o gün geldiğinde' İsa'ya daha çok benzemiş olarak O'nu karşılarız. Peki, İsa Mesih'e benzemenin en önemli yollarından biri nedir, biliyor musunuz?

Özgür hiç düşünmeden cevap verdi, "Bir arada olmaktan hiç vazgeçmemek mi?"

"Kesinlikle!" dedi Metin Ağabey, gülümseyerek. "Çünkü İsa, O'nun adıyla bir araya geldiğimizde kendisinin de daima bizim yanımızda olacağına dair söz veriyor! Bizim de İsa'yı kilisemize davet etmek için hep bir arada olmamız gerekiyor... ve İsa bizimle birlikte tapındığında bizler, O'na daha fazla benzemeye başlıyoruz."

Herkes İsa'yı kiliseye davet etmenin ve O'nun gelini olmanın ne demek olduğunu düşünürken uzun bir sessizlik oldu. Özgür başını kağıdına eğdi ve "Neden kiliseye gitmemiz gerekiyor?" kısmına bir madde daha ekledi; "İsa'yla birlikte tapınmak ve O'na daha çok benzemek."

O gün akşam yemeğinde Özgür, Derya Hanım ve Erman Bey tek tek "Neden illa ki kiliseye gitmemiz gerekiyor?" konulu challenge'a verdikleri cevapları okudular. Herkesin listesi birbirinden farklıydı ama varılan sonuç aynıydı; "Kiliseye gitmemiz gerekiyor." maddesi kazanmıştı.

Özgür, ciddi bir bakışla gülümsedi ve "Rıfat'ın partisine gitmeyi gerçekten istiyorum ama zamanında orada olabilmek adına kiliseyi kaçırmak isteyip istemediğimden artık o kadar da emin değilim." dedi.

Babası gülerek, "Yani oğlum, sen eğer böyle cevaplar verebilecek hale geldiysen, Rıfat'ın partisine gitmek için tek bir Pazar günü kiliseyi kaçırman bizi o kadar da endişelendirmez." dedi.

Özgür başıyla onayladı ve "Bu konuda dua edebilir miyiz?" dedi.

Derya Hanım, "Bu harika bir fikir!" diye atıldı ve hemen eşiyle oğlunun ellerini tutarak aile duasını başlattı.

BUL-MA-CA

İki resim arasındaki 5 farkı bulabilecek misin?

Sayıları Bulun

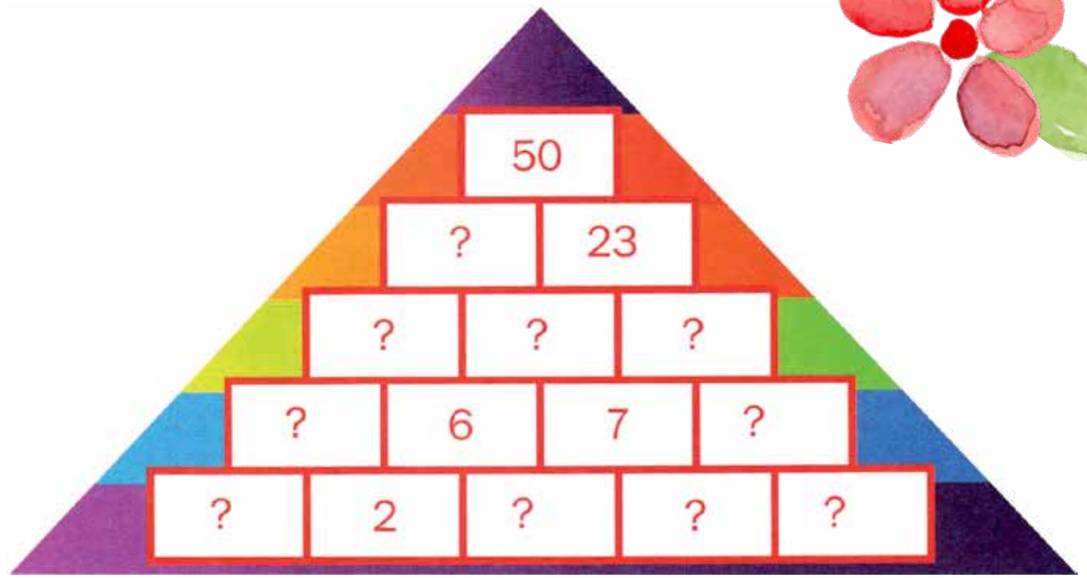

Bulmacada alttaki iki kutucuktaki sayıların toplamı bir üstteki sayı olmalı. Soru işareti kutular sayılarla doldurulmalı. Örneğin en tepedeki kutuda 50 yazıyor. Hemen altında 23 var. 23 ile hangi sayının toplamı 50 yapar? 50-23=27. O zaman ilk ?'nin yanıtı 27 olmalı. Hadi o zaman geri kalan sayıları siz bulun.

Sudoku

9				2		6	8	7
7	2		5	8				
	6				4		2	
					1	8	9	
6	7		4	5			1	3
	5	8			9	7		
2								
		4		9	7	3	6	2
3	8	7		1				4

1'den 9'a kadar rakamlarla tamamlayın. Her satır, sütun ve sınırları koyu çizgilerle belirtilmiş dokuz kutulu kare bu rakamlardan yalnızca birer tane içermeli. Hepinize şimdiden kolay gelsin.

Deneyler ve Gerçekler

Merhaba çocuklar,

Sizler için bu kez rengarenk bir deney hazırladık. Deneyimizin adı “Gökkuşağı”. Hemen yapmaya başlayalım!

MALZEMELER

- Renkli şekerler
- Tabak
- Sıcak su

DENEY ZAMANI

Öncelikle renkli şekerlerimizi tabağın içine dizelim. Renkli şekerleri tabağın içine dizdikten sonra oluşan dairenin iç kısmına sıcak suyu yavaşça dökelim. Fazla su kullanmamaya dikkat edelim. Suyu ekledikten sonra biraz bekleyelim.

Renkli şekerleriniz ne durumda? Her biri farklı renklerdeler ama suyu ekleyince her şekerin rengi ortaya ne kadar da güzel bir sonuç çıkardı değil mi?

Çocuklar biliyor musunuz kilise de aslında böyledir. Kiliseye gelen her bir kişi farklı özelliklere ve Tanrı’nın farklı armağanlarına sahiptirler. Renkli şekerlerden yaptığımız daireden bir tane şeker çıkardığınızda nasıl orası boş kalıyorsa, kilise üyelerimizden bir kişi bile olmazsa orası boş kalır. Bizler kiliselerimizde farklı farklı yerlerde olup, Tanrı’nın gözünde önemli bir yere sahibiz. Şimdi de yaptığımız deneyde daireyi oluşturan şekerlerin sadece bir renkten oluştuğunu düşünün. Ne kadar basit olurdu değil mi? Rengarenk olduğunda ise tıpkı bir gökkuşağı gibi... Kilisemizde de bu böyledir, Tanrı herkesi eşsiz şekilde yaratmıştır. Herkes bir arada olduğunda ise Rengarenk bir gökkuşağı oluyoruz. Tıpkı deneyimizdeki gibi.

Kucak Noel Takvimi -2019-

1-25 Aralık tarihleri arasında devam edecek takvim etkinliğimizi tamamlayan çocuklara sürprizlerimiz olacaktır! Etkinlik için 1 Aralık'ta web sayfamızı ziyaret etmeyi unutmayın!!!

www.kucakyayincilik.com